

Mažiulis, Vytautas 1970, *Baltų ir kitų indoeuropiečių kalbų santykiai*, Vilnius: Mintis.

Rosinas, Albertas 1981, Kelios pastabos parodomųjų ir nežymimųjų įvardžių evoliucijos klausimu, *Baltistica* 17(1), 16–27.

Rosinas, Albertas 1995, *Baltų kalbų įvardžiai: morfologijos raida*, Vilnius: Vilniaus universitetas.

Wright, Joseph 1954, *Grammar of*

the Gothic language, Oxford: Clarendon Press.

Zinkevičius, Zigmantas 1966, *Lietuvių dialektologija*, Vilnius: Mintis.

William R. SCHMALSTIEG

814 Cornwall Road
State College, Pa. 16803
USA

[emily@leanonemily.com]

Zigmantas Zinkevičius, **Lietuvių asmenvardžiai**, Vilnius: Lietuvių kalbos instituto leidykla, 2008, 840 p.

Zigmantas Zinkevičius (toliau – ZZ) labai daug nusipelnė lietuvių onomastikai. Čia minėtina istorinių šaltinių, daugiausia rytinės Lietuvos dalies, antroponimų analizė (ZZ 1977; 1997 [2003, 106–124] ir kt.) bei jo aprašytas onimų, fiksuotų dokumentuose, slavėjimas, kurio rezultatus, anot tyrėjo, šiandien matome lietuvių pavardėse. ZZ darbai įdomūs ir dėl minčių apie krikščioniškos kilmės asmenvardžių paplitimo laiką: lietuviai šios kilmės vardus pažinę iš rytų slavų dar iki oficialaus krikšto (ZZ 1980 [2003, 45–52]; 1981 [2003, 66–75]; 2005; Zinkevičiūtė 2006). Šiomis išvalgomis ZZ disponuoja ir aptariamojoje knygoje.

Tačiau naujasis ZZ veikalas nėra jo ankstesnių minčių kartojimas. Naudojamasis vardyno paveldu autorius siekia atkurti senuosius lietuvių asmenvardžius (atstato iš pavardžių, istorinių antroponimų) ir kelia daug naujų idėjų dėl jų

raidos. Šios knygos objektas yra lietuvių kalbos dvikamieniai vardai, jų trumpiniai, pravardės ir krikščioniškos kilmės asmenvardžiai. ZZ valo tirštas istorijos apnašas nuo senųjų dvikamienių vardų ir jų trumpinių: pagrindęs šių asmenvardžių kilmę, sudaro gerokai didesnius nei įprastai numanomus dvikamienių vardų ir trumpinių sąvadus, praplečia kamienų inventorių (p. 67–340). Toliau ZZ sistemiskai analizuoja ir krikščioniškos kilmės lietuvių vardus (ir šios kilmės pavardes), kuriuos grupuoja (hebrajiški, graikiški, lotyniški, germaniški, slaviški ir kt.), aptaria „vakarietiškus“ ir „rytietiškus“ krikščioniškų vardų variantus bei jų trumpinius lietuvių pavardėse (p. 341–486). Pravardinius asmenvardžius jis skirsto į grupes, nusako pravardžių davimo motyvus, siedamas šios kilmės asmenvardžius su apeliatyvais (p. 487–608). Dėl to šią ZZ knygą galima naudoti ir kaip lietuvių asmenvardžių žodyną, kuriame aiškiai pateikta daugelio mūsų asmenvardžių (ir pavardžių) kilmė; labai pravardės rodyklės (p. 650–839).

Dar ZZ knyga vertinga dėl lako-
niškos asmenvardžių tyrimo apžvalgos
(p. 17–28). Joje paminėti svarbesni lie-
tuvių antroponimikos tyrėjai, aptarti
didesni jų darbai (naudingas literatūros
sąrašas, p. 627–649). Vertinant knygoje
pateiktą chronologinę lietuvių antro-
ponimų raidą (p. 29–65), atkreiptinas
dėmesys į ZZ mintis apie svetimkalbės
raštinės įtaką asmenvardžiams. Jų slavi-
nimą (ypač lenkinimą) nuo pirmųjų ma-
siškesnių lietuvių užrašymų dokumen-
tuose ZZ suvokia sistemiškai: lietuvių
asmenvardžiai derinti prie slavų kalbų
asmenvardžių sistemos, todėl juos už-
rašant gavo slaviškų elementų¹. Dėl po-
žiūrio į slavimą ZZ aprašyta lietuvių
asmenvardžių raida atrodo įtikima.

Įdomiausi ir novatoriškiausi knygoje
pasirodė autoriaus pastebėjimai apie „iš-
blukusius“ dvikamienius asmenvardžius
bei jų trumpinius. Seniausiais lietuvių
dvikamieniais vardais ZZ laiko, pvz.,
avd. *Góvartas*, *Kāmantas*, *Rókantas*,
Šėdbaras, *Žūtartas*, kurių kamienus sun-
ku etimologizuoti, o lengvai aiškinamus,
visuotinai pripažintus dvikamienius
vardus, pvz., *Taūtginas*, laiko vėlesniais
(p. 71). Kartais vardo dėmenį laikyti se-
nuoju „išblukusiu“ kamienu ZZ padeda
balsių kaita ir dėmens kartojimasis ki-
tuose varduose: pvz., taip siejami kamie-
nai *bai-*, *bei-*, *bi-*, *by-* (p. 76). Kamienų
sąvaduose ir asmenvardžių aptarimuose
matyti įtikinama jo, autoriaus, pozicija

¹ Pvz., vardų analogija ZZ aiškina, kaip
lietuvių asmenvardžiuose atsirado forman-
tas *-ej-*: plg. lie. avd. *Girej* dėl le. avd. *Ma-
ciej*, *Tadej*, p. 50.

ir argumentacija, kodėl ir kuriuos var-
dų dėmenis ZZ laiko dvikamienių vardų
kamienais. Už tai autorių reikia vertinti,
nes kiti tyrėjai, norėdami paneigti jo
nuomonę, turės pagrįstai su ja disku-
tuoti. Suprantama, knygoje sudarytas
kamienų sąrašas, taip pat vardų sąvada
ateityje bus dar koreguojami, radus isto-
rijos šaltiniuose dar nežinomų ir nepa-
viešintų asmenvardžių.

Svarbios vardyno tyrėjams yra ir ZZ
mintys apie dvikamienių vardų ryšius su
apeliatyvais: blunkant dėmenų reikšmei
radosi sąsajų su pakitusia bendrine lek-
sika, dėl ko ir galėjo išlikti dalis „išblu-
kusiais“ laikomų dvikamienių asmenvar-
džių (p. 268). Čia aktualūs autoriaus pa-
stebėjimai, kaip kamienai buvo perdir-
bami pagal apeliatyvus, plg. kamienus:
dauž-, avd. *Daūž-gilas*, iš *dau(g)-* dėl lie.
dauž-yti (p. 181), *kvir-*, avd. *Kvìr-butas*,
iš *kir-* dėl lie. *kvìr-ti* (p. 182) ir kt. Atro-
do, kad ZZ naujaisiais dariniais laikomi
kamienai, kurie yra veldinių perdirbiniai
ar „šiaip naujesnės kilmės dėmenys“
(p. 181), turėtų traukti kitų tyrėjų akis
dėl aiškinimo naujumo (žr. p. 181–190)
ar įžvalgų, kad vardų dėmenys, yra per-
daryti pagal jau egzistuojantį modelį
(p. 185), turi išpraustinių garsų (p. 186–
187) ir t. t. Atsargus ZZ požiūris į dvika-
mienių vardų panašumą su apeliatyvais
(ZZ teigia, kad jų bendrumas galės būti
antrinis, p. 176, ar pasitaikyti atsiktinių
sąskambių, p. 268) daugiau byloja pati-
kimos antroponimų analizės labui negu
kitų tyrėjų teiginiai, kad dvikamieniai
vardai sutampa su apeliatyvais.

Vertingi atrodo ir ZZ pastebėjimai,
kaip antrieji dvikamienių vardų kamie-

nai virto priesagomis ar jų dalimis (pavyzdžių yra pateikę ir kiti onomastai), pvz., avd. *Daū-gėlas* tapo avd. *Daug-ėlis* (p. 25). Naujos lietuvių onomastikoje yra ir išvalgos apie kamienų kaitaliojimąsi: pirmasis kamienas, atsidūręs antrojo kamieno pozicijoje, tapo neryškus ir buvo reinterpretuotas kaip priesaga, plg. *Kā-rinas* ir *Riñ-kas*, *Ki-butās* ir *Būt-kis* (p. 176). Prie aptartų dvikamienių vardų formavimosi procesų dera ir ankstesnių ZZ darbų mintys, kaip į dvikamienių vardų sistemą buvo traukti krikščioniškos kilmės vardų trumpiniai, kaip mišo dvikamieniai vardai su krikščioniškos kilmės vardais, nes tai rodo, kad ZZ turi nuoseklios lietuvių asmenvardžių raidos viziją.

Kita vertus smalsu, kas yra kiekvieno ZZ atstatyto onimo pamatas – dabartinė pavardė, asmenvardis iš istorijos šaltinių ir t. t. Kaip teigia autorius, jis „naudojosi savo paties sudaryta iš įvairių šaltinių istorinių asmenvardžių kartoteka“ (p. 27, išn. 3), o vardų sąvaduose teikė pavardes ir (kartais) atstatytus istorinius asmenvardžius su šimtmečio nuorodomis. Skaitytojui nežinant, kada ir ar iš viso asmenvardis paliudytas istorijos šaltiniuose, gali kilti klausimų, kiek patikimi yra ZZ nauji (ypač „išblukusiais“ laikomų dvikamienių asmenvardžių) vardų kilmės aiškinimai². Jeigu autorius prie

² Problemiški pasirodė ir akcentiniai asmenvardžių duomenys: autorius savo nuožiūra įsivedė pirmojo dvikamienio vardo kamieno kirtį ir senesnę, autoriaus nuomone, priegaidę, nes „seniausias kirčiavimas nėra žinomas“ (p. 73). Tokia ZZ pozicija – sukirčiuoti duomenis – vertintina kaip vienas problemos sprendimo būdų.

kiekvieno atstatyto asmenvardžio būtų pateikęs jo šaltinį ir užfiksuotą originalią įvardijimo formą (ar teikęs vien originalias formas), ZZ keliamos idėjos ir kilmės aiškinimai atrodytų dar patikimesni, nors didžiulės knygos apimtis būtų labai išsiplėtusi.

Lyginant ZZ atstatytus asmenvardžius ir tą patį kamieną turinčių lietuvių pavardžių kilmę, nurodytą LPŽ, susidaro įspūdis, kad dalį pavardžių (dažnai LPŽ siejamų ar gretinamų su svetimos kilmės asmenvardžiais, svetimos ar savos kilmės apeliatyvais) etimonų ZZ būtent ir laiko „išblukusiais“ dvikamieniais vardais. Pvz., ZZ laiko dvikamieniais vardais avd. *Bó-ginas* (p. 79, 196), *Sē-ganas* (p. 88, 239), *Skaū-radas* (p. 127, 241), *Žā-buras* (p. 166, 264), o LPŽ autoriai pvd. *Boginskās* (LPŽ 1, 285), *Seganskās* (LPŽ 2, 692), *Žabura* (LPŽ 2, 1305) gretina su slavų kalbų asmenvardžiais, pvd. *Skaurādžius* (LPŽ 2, 733) kildina iš slavizmo *skauradā*. ZZ lietuvių dvikamieniais vardais laiko avd. *Gūtmanas* (p. 96, 207), *Mil-keras* (p. 115, 221), *Šleī-deras* (p. 83, 250), nors LPŽ autoriai pvd. *Gūtmanas* (LPŽ 1, 750), *Milkeris* (LPŽ 2, 244), *Šleideris* (LPŽ 2, 949) gretina su germanų kalbų asmenvardžiais. Taip pat, pvz., avd. *Mā-karas* (p. 109, 218), *Mū-kinas* (p. 119), *Mūsulas* (p. 119, 224) ZZ yra dvikamieniai,

Tačiau iš atstatytų onimų formų kitiems tyrėjams nereikėtų darytis išvadų apie akcentinius asmenvardžių reiškinius, nors pats autorius ir teikia įdomių samprotavimų, pvz., apie metatoniją dvikamieniuose varduose (p. 190t., 271).

o LPŽ autoriai pvd. *Mākaras*, *Makāras* kildina iš lie. *makāras* 'nerimtas žmogus, makalis, pliuškis etc.' ar iš krikšto vardo *Makārijus* (LPŽ 2, 136), pvd. *Mūkinas* gretina su lie. *mukinis* 'plepys, tarškalas', *mukinys* 'nemokša, ištižėlis' (LPŽ 2, 279), pvd. *Mūsulas* sieja su lie. *mūsulas* 'koks nors mažas vabzdys, mašalas; uodas' (LPŽ 2, 285). Tokių kardinaliai priešingų kilmės ir struktūros aiškinimų galima rasti ir daugiau. Čia ZZ naudai bylotų sisteminis požiūris į asmenvardžius (dvikamienių vardų teikimas lizdais sąvaduose pagal jų kamienus, asmenvardžių ryšių nurodymas etc.).

Kita vertus, dėl nenurodytų istorinių šaltinių tokie aiškinimai iš pirmo žvilgsnio gali pasirodyti ir neįtikinami, nes ZZ lietuviškais laikomi pavardžių etimonai³ labiau dera prie svetimos kilmės as-

³ Būtina paminėti, kad ZZ labai tiksliai ir aiškiai įvardijo jau anksčiau aptartas pavardžių kilmės aiškinimo problemas (ZZ 1988 [2003, 299–314]): pavardėms tirti LPŽ autoriai taikė tą pačią metodologiją kaip ir hidronimams; taip pat neatlikus pavardžių diachroninės (giluminės) analizės asmenvardžiai lyginti su kaimynų pavardėmis ir tuo būdu suponuota daugelio iš jų tariamai nelietuviška kilmė (p. 22). Dar norisi pridurti, kad iš LPŽ matyti, kaip aiškinant kilmę nepaisoma ekstralingvistikos, kurios svarbą pabrėžia ir ZZ (p. 13), ir dažniausiai nematoma pavardžių kaip senosios lietuvių asmenvardžių sistemos tautos, bet ieškoma panašios šaknies asmenvardžių kaimynų onomastikonuose, LKŽ fiksuotų apeliatyvų ar tarminių pokyčių, dėl kurių LPŽ skaitytojais kartais „siuntinėjami“ nuo vienos pavardės prie kitos.

menvardžių. Nepatikimiausi skaitytojui gali pasirodyti kamienai, kurie varduose užfiksuoti kartą, o antrasis jų kamienas neinformatyvus, atstatytas ZZ (nors yra tuos kamienus turinčių vienkamienių vardų, ZZ laikomų trumpinių kilmės), žr. kamienus *gal-* (p. 90), *pik-* (p. 125), *švel-* (p. 147) ir kt. Tyrėjas ir pats atkreipė dėmesį, kad kamienų pasikartojimas (kiekybės kriterijus) yra svarbus argumentas, identifikuojant dvikamienių vardus, skaidant juos kamienais (p. 273).

Autoriui rūpi ir dvikamienių vardų struktūra: kai kuriais atvejais asmenvardį laikyti dvikamieniu ZZ padėjo jo struktūros panašumas į kitus dvikamienius vardus (p. 179). Tačiau žiūrint į pateiktus struktūros aiškinimus norėtųsi matyti daugiau dėmesio dvikamienių vardų kamienų sandūros reiškiniams⁴, nes naujų kamienų galėjo atsirasti ne tik dėl struktūros panašumo su kitais kamienais, bet ir sutraukus pirmąjį kamieną. Todėl šiame kontekste neatsiejami atrodo, pvz., kamienai *bu-* ir *bug-* (p. 79–80), *drau-* ir *draud-* (p. 84–85), *gau-* ir *gaud-*, *gaut-* (p. 89–90), *skau-* ir *skaud-*, *skaus-*, *skaust-* (p. 134–135). Bent dalis šių atvirų pirmųjų dvikamienių vardų kamienų atrodo suvoktini susiję su tos pačios inicialės ir medialės kamienais, turinčiais priebalsinę finalę (taip kartais nurodo ir autorius, plg. kamienus *tau-* ir *taut-*, p. 148–149).

Aiškinant dvikamienių vardų pirmųjų kamienų kilmę kreiptinas dėmesys į šių kamienų ryšius su dvikamienių vardų

⁴ Kamienų sandūros reiškiniams ZZ dėmesio skiria, dėl to žr. ypač p. 187–188.

trumpiniais: paprastai autorius kamienus kildina iš apeliatyvų ar (kartais) iš krikščioniškos kilmės vardų trumpinių⁵. Autoriaus mintys, kad kai kurie dvikamienių vardų kamienai yra atsiradę dėl analogijų su lietuvių kalbos žodžiais, įtikina, tačiau kartais lieka ir neaišku, kodėl, pvz., kamienas *stang-* aiškinamas kaip turintis pridėtinį *-g* dėl lie. *staņgus*, *pa-stangà* (p. 139), kamienas *steng-* – su pridėtinium *-g*, dėl lie. *stėngtis*, nors yra fiksuotas ir avd. *Staņ-ginas*. Abejonių kelia ir, pvz., kamieno *dirg-*, paliudyto tik avd. *Sù-dirgas*, aiškinimas, nes kamienas gali būti atsiradęs ne tik iš lie. *dirg-inti*, kaip rašo ZZ (p. 84), bet ir iš trumpinio kilmės asmenvardžio *Dirg-is* ar pan., kilusio iš dažnų avd. *Dir-gailas*, *Dir-galas*, *Dir-gelas*, *Dir-gėlas*, *Dir-gilas*, *Dir-gintas*. Šiuos kamienus sieti su apeliatyvais tikrai galima, bet įmanomas ir kitoks jų aiškinimas. Atrodo, kad kai kurie (ypač pirmieji) keturnariai CVCC- ar penkianariai CCVCC- struktūros kamienai gali būti laikomi ir trumpinių kilmės (dėl kamieno *darg-* aiškinimo dar žr. Sinkevičiūtė 2005), atsiradę iš kitų dvikamienių vardų, kurių pirmasis kamienas yra CVC- ar CCVC- struktūros, pridėjus antrojo kamieno pradžios priebalsį. Nors autorius ir teigia, kad dažnai vardų dėmenų siejimui, dabar įprastam, nepitaria ir pats (p. 73), bet kitų aiškinimo galimybių neteikia.

⁵ Prie krikščioniškos kilmės vardų, taip pat pravardžių, nuosekliai nurodomi šių asmenvardžių ryšiai su dvikamienių vardų kamienais.

Knygoje lietuvių asmenvardžius ZZ skiria į tris pagrindines grupes: tautiniai vardai (dvikamieniai asmenvardžiai, jų trumpiniai, vediniai iš trumpinių), krikščioniškas vardynas, pravardės – ir teigia, kad šis skirstymas yra istoriniskilminis (p. 14). Tačiau šį skirstymą galima traktuoti ir kitaip: tokios grupės greičiau įprastos skirti tradiciškai (dar žr. Sinkevičiūtė 2006, 140–142), nes istorijos ir kilmės aspektais jos neatrodo ryškiai opozitiškos. Šiose vardų grupėse yra susipynę savos ir svetimos kilmės asmenvardžiai⁶, nes dalies pravardžių ir daugelio ZZ tautiniais vadinamų vardų pamatas yra baltiška leksika, o kitos dalies pravardžių ir visų krikščioniškos kilmės asmenvardžių – svetima. Čia galima svarstyti, kodėl senosios pravardės yra atskirtos nuo kitų tautiniais laikomų vardų, nes didžioji dalis visų šių asmenvardžių yra tos pačios baltiškos kilmės. Taip pat ir pagal atsiradimą kai kurios pravardės yra ikikrikščioniški vardai, atsiradę lietuviams buvus vienvardžiams. Todėl ir pasirodė, kad šios trys grupės nerodo asmenvardžių raidos etapų.

Kaip minėta, ZZ pasiūlė kitokį nei įprastas kai kurių asmenvardžių aiški-

⁶ ZZ nesutinka skirstyti pavardes į savas ir svetimas, nes mano, kad „didžioji svetimomis apšaukiamų pavardžių dalis anaip tol nėra skolintos (atneštinės), bet atsirado čia pat, Lietuvoje, ilgainiui jas slavinant ir kitaip perdirbinėjant“ (p. 623). Dėl to autoriui galima pritarti, bet minėta vardų skirtis atrodo aktuali nustatant asmenvardžių kamienų kilmę ir vardų atėjimo į Lietuvą laiką.

nimą, išplėtė dvikamienių vardų ir jų trumpinių inventorių. Todėl šios ZZ knygos kontekste svarbios atrodo tolimesnės baltų dvikamienių asmenvardžių ir jų trumpinių ateities tyrimo perspektyvos: atrodo, kad reikėtų plėstis į gretinamąją lietuvių ir prūsų kalbų asmenvardžių analizę (latvių ir kitų baltų oniminis paveldas yra problemiškas), išsprendus prūsų kalbos antroponimų patikimumo ir autentiškumo klausimus. Tuo būdu būtų galima nustatyti, kuriuos lietuvių asmenvardžius, jų kamienus galima laikyti patikimais baltų kalbų veldiniais, nors ZZ knygoje taip pat yra jau nemažai pastebėjimų, kad kai kurie kamienai yra veldiniai.

Taigi ZZ atliko didžiulį darbą, sistemškai aprašęs lietuvių asmenvardžius ir pateikęs jų kilmę. Jo knyga yra įdomi, intriguojanti ir teikianti daug galimybių tolimesniems kitų tyrėjų svarstymams apie lietuvių asmenvardžius; reikia tik įžvelgti autoriaus idėjas ir siūlymus. Knygos problema pasirodė trūkstami (ypač suponuojant naujus kilmės aiškinimus) asmenvardžių šaltiniai. Tačiau matant ZZ pateiktus sisteminius vardų aprašus galima teigti, kad „Lietuvių asmenvardžių“ autoriui sėkmingai pavyko parodyti, kaip susipynę ir artimai susiję skirtingos kilmės asmenvardžiai. Patikimas atrodo ZZ nurodytas lietuvių asmenvardžių tyrimo kelias: tik ištyrus lietuvių asmenvardžius ir jų sistemą galima galvoti apie svetimkalbės raštinės padarinius ir asmenvardžiuose užfiksuotus tarminius elementus.

LITERATŪRA

LPŽ – Vitalija Maciejauskienė, Marija Razmukaitė, Aleksandras Vanagas, *Lietuvių pavardžių žodynas* 1–2, Vilnius: Mokslas, 1985–1989.

Sinkevičiūtė Daiva 2005, Vienkamieniai asmenvardžiai su lie. *darg-*: jų pamatas ir ryšiai su dvikamieniais asmenvardžiais, *Baltistica* 40(1), 99–111.

Sinkevičiūtė Daiva 2006 (rec.), Zigmąs Zinkevičius, *Krikščionybės ištakos Lietuvoje: Rytų krikščionybės vardinio duomenimis*, 2005, *Baltistica* 41(1), 138–145.

Zinkevičius Zigmąs 1977, *Lietuvių antroponimika. Vilniaus lietuvių asmenvardžiai XVII a. pradžioje*, Vilnius: Mokslas.

Zinkevičius Zigmąs 1980, К истории литовских личных имен восточнославянского происхождения, in *Балто-славянские этноязыковые контакты*, Москва: Наука, 151–156 (= Idem, *Rinktiniai straipsniai* 3, Vilnius: Katalikų akademija, Mokslo ir enciklopedijų leidybos institutas, 2003, 45–52).

Zinkevičius Zigmąs 1981, К истории литовской христианской терминологии восточнославянского происхождения, *Балто-славянские исследования* 1980, 131–139 (= Idem, *Rinktiniai straipsniai* 3, Vilnius: Katalikų akademija, Mokslo ir enciklopedijų leidybos institutas, 2003, 66–75).

Zinkevičius Zigmąs 1988 (rec.), Vitalija Maciejauskienė, Marija Razmukaitė, Aleksandras Vanagas, *Lietuvių pavardžių žodynas* 1–2, 1985–1989, *Baltis-*

tica 24(1), 94–105 (= Idem, *Rinktiniai straipsniai* 3, Vilnius: Katalikų akademija, Mokslo ir enciklopedijų leidybos institutas, 2003, 299–314).

Zinkevičius Zigmąs 1997, XVII a. dvarų inventoriai – Rytų Lietuvos antroponomikos ir demografijos šaltinis, *Lietuvių kalbotyros klausimai* 38, 63–80 (= Idem, *Rinktiniai straipsniai* 3, Vilnius: Katalikų akademija, Mokslo ir enciklopedijų leidybos institutas, 2003, 106–124).

Zinkevičius Zigmąs 2005, *Krikščionybės ištakos Lietuvoje: Rytų krikščionybės vardyno duomenimis*, Vilnius: Katalikų akademijos leidykla.

Daiva SINKEVIČIŪTĖ

*Baltistikos katedra
Vilniaus universitetas
Universiteto g. 5
LT-01513 Vilnius, Lithuania
[daiva.sinkeviciute@flf.vu.lt]*